

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, Október' 26-dikán, 1827.

Görög Ország.

A' 32-dik számú Magyar Kurírban a' 250-dik lapon egy igen rövid, de olly fontos tudósítás találtatott, hogy a' tárgynak környülállásosabb felvilágosulását minden figyelmetes Olvasóink méltán várhatták. Ma már tellyes hitelességgel bíró kútfők-ből vett tudósításokkal szolgálhatunk mindenekről, a' mik Sept. 24-dikétől Oktober' elejéig a' Török, Anglus, és Frantzia hadi hajós seregek között elé fordultak.

Legelőbb egy Anglus tisztnek, ki éppen az Ásiához azon nagy Anglus Linéahajóhoz tartozik, mellyen maga Admirális Condington ül, levelét közöljük. A' tiszt Septem. 27-dikén Navarinból írta a' levelet, és ez Oktober' 16-dikán érkezett Livornóba. Foglalatja ez: — „

„Sept. 24-dikén a' Navarini külső öbölben tartózkodott Adm. Codrington. Néki koránt se volt olly nagy hajós sereg, mint Ibrahimnak, ki az Egyiptomból érkezett fegyveres sereget a' szározra kiszállítván, már ahoz készült, hogy a' Konstanczinápolyi és Egyiptomi özsze tsatolt hajós sereggel, a'melley legalább száz hajókból állott, Navarinból a' tengerre ismét kivezzen, 's evezését egyenesen Hydrának vegye. —

„Az Anglus Admirális előtt nem vala egyéb választás, tsak az, hogy vagy a' Török nagy hajós sereget a' maga szemei előtt egy ágyulövés nélkül kivezni megengedje, vagy pedig, hogy megakadályoztathas-

sa, velle megverekedjék, jól eszébe vévén, hogy néki nem volna elég ereje arra, hogy tsupa jelenléte által a' Törököknek engedelmeskedést parantsolhasson (imponálhasson). Ezen gyötrelmes gondolkodásban töltötte-el Adm. Codrington Septembernek 25-dikét, melly napon estve Frantzia Admirális Rigny is megérkezett a' vezérlése alatt lévő Frantzia hadi hajók' Osztályával, 's magát az Anglus hajók' Osztályával özsze tsatolta, melly meglévén, 26-dikban reggel az egész Anglus és Frantzia egyesült hajós sereg a' külső öbölből a' kikötőhelybe béevezett. —

A' két Admirálisok Ibrahimhoz, ki ekkor Navarin' kapuja előtt egysátor alatt tartózkodott, béizenvén, audientziát kértek tőle; Ibrahim azonnal ráállott az audientziaadásra, és ezen sátor alatt fogadta őket. Véghez menvén a' szokásban lévő udvariskodások, ezeket kávézás követte, 's ezen is által esvén, most már a' Conferentziák következtek, mellyek azon kezdődtek, hogy Adm. Codrington tisztiképpen elejibe terjesztette Ibrahimnak az elejibe szabott parantsolatokat, hozzájok tévén, hogy néki, mint katonának, nintsen jussa arra, hogy azok eránt okoskodásokra botsátkozzék, hanem ő azokat betű szerént vak engedelmességgel tellyesíteni köteleztetik. Ibrahim úgy felelt: hogy ő is tsak egy katonaként, ki egyedül a' maga Császárijának parantsolatától 's azon útasításoktól függ, mellyek néki elejibe szabattak; ezek eránt ő pontos engedelmességgel tartozik viseltetni. —

„Adm. Codrington azt a' jóvállaltotta, hogy e'-szerént legjobb lesz 20 napok alatt minden ellenségeskedéseket megszüntetni, hogy Ibrahim az alatt a' maga Urától újabb utasításokat kaphasson Konstánczinápolyból. Ezen jóvállat ugyan, hosszas és szörnyű lármás vetekeéseket vont maga után, hanem azt Ibrahim Basa végezetre tsakugyan elfogadta, de úgy, hogy Adm. Condrinton is ígérje-meg neki, hogy Lord Cochránt ezen egyezésről tüstént tudósítani fogja és arra kényszeríti, hogy a' következő 20 napok alatt ő is minden ellenséges munkálódástól meg fog szünni.“ — (Talám ezen egyezés okozta tehát, hogy Lord Cochran e, Vasiládit és Anatolikót el nem foglalhatta, pedig a'-mit majd minden Ujságok erősítettek, és sokak talám még ma is erősítenek).

A' Párisi Monitör e'-képpen adta elé Oktob. 15-dikén ezen Navarini történeteket egy egyenesen hozzá érkezett tudósításból, melly így következik: — „

„Egy levélben, a' melly Sept. 26-dikán indult Navarintból, jelentik nekünk, hogy Adm. Rigny 22-dikben megérkezett ezen tengerre; akkor 22 Török hajók, mellyeken Török sergek ültek, a' kikötőhely előtt, 80 Török hajók pedig, benn a' kikötőhelyben tartózkodtak. —

„Sept. 26 dikán reggel kimentek az Anglus és Frantzia két fő vezérek Adm. Codrington és Rigny, Ibrahim Basához az ő sátorába 's kinyilatkoztatták előtte egymás után az egyik Frantzia a' másik Anglus nyelven, hogy ők annak következtetésében, hogy a' Porta azon közbenjárást, mellyet neki az Anglus, Orosz, és Frantzia Udvarok jóvállottak, el nem fogadta, olly parantsolatot vettek, hogy, de facto tsináljanak fegyvernyugvást, és azt a' tsatározó erőt, melly nekik ellent akarna állani, rontsák össze. —

„Minekutánna a' Basa ezen nyilatkoztatást éppen olly hideg vérrel mint figyelemmel meghalgatta, olly nyilatkoztatást tett; hogy ő, mint a' Porta' szolgája, parantsolatot kapott, hogy a' hadakozáshoz Moréa Fél-szigetén tüzesen lásson hozzá, 's azt Hyrának véghatározású megtámadása által végezze-bé; hogy neki semmi jussa nintsen arra, hogy az Admirális Urak által előtte tétetődött nyilatkoztatásokat meghalgassa, se arra, hogy tsak a' maga fejétől valami határozást tegyen; hanem, mivelhogy a' Portától elejibe adott rendelések, a' mostan elkövetkezett esetet fel se tették, 's erre nézve ezen tekintetben semmi meghatározott parantsolatok elejibe nem adattak, ehezképpest ő valamint Konstánczinápolyba úgy Egyiptomban is Kurírokat fog küldeni, betsületes szavára megígérvén, hogy ezeknek vissza érkezésekig a' Török Flotta ki nem fog evezni a' Navarini kikötőhelyből, ámbar mi nehezen essék is neki, hogy akkor tétetett gát elejibe, mikor már mindennek vége lett volna, mint hogy mint minden láthatja, az ő mostani nagy ereje ellen a' Görögöknek minden további iparkodása semmit se tehetett volna.“

Az újabb tudósítások Triesten általa' legeggyenesebb úton, Zántébol Oktober' 2-dikán és 5-dikén indultak 's ezek találtnak benne: — „

„Zante Okt. 2-dikán. Múlt hónap' 28-dikán egy hadi Sloop érkezett ide, melly egy nap alatt jött Navarinból; azért jött, hogy vizet és eleséget rakjon-fel. Tegnap reggel egy Anglus Frégét, 's három óra mulva azután az Ásia, az Admirálisti Lineahajó is megérkezett. Mondják, hogy ezek is éppen azon célzással jöttek volna ide. Későbbre azonközben, estvéli 6 órakor, egy más Anglus Frégát érkezvén-meg ugyan Navarinból ide a' Zantei öbölbe,

ez jeladások által beszélgetni kezdett az itt álló Admirális hajóval, melly azonnal olly parantsolatokat adott hasonló jeladások által a' tegnap ide érkezett két Frégátoknak, hogy tüstént készüljenek úthoz 's véle együtt induljanak vissza Navarin felé, a' nagy essővel 's az ellenkező széllel se gondolván semmit, a' melly hajók olly szükségesek lenni látszottak Navarin előtt, hogy még a' vízután Crionerohoz, melly tsak fél órányira van Zantétól, küldetett Tsajkákat se várták vissza. —

„Zante Oktober' 5-dikén. Az én előbbeni, e' hónap' 2-dikán írott levelemben említettem, hogy az Anglus Admirális az itt volt három más Anglus hajókkal e' hónapnak 1-ső napján siettséggel vissza indult innét Navarinhez. Minekutánna én a' levelemben azon napon reggeli 8 órakor megpetséltém volna, akkor esett értesemre, hogy 2-dikra virradó éjjel, egy valami 50 hajókból álló Flotta, melly virradóra Török hajós seregnék lenni kimutatta magát, Moréának partjai mellett Patrás felé evezett légyen. Ugyan azon napon 2 dikban déltájban a' Zante városa mellett lévő halmokról ismét 14 Török hajókat láttunk néző tsők segedelmével a' többek után evezni, mellyek kétségkívül hasonlóképpen Navarinból eveztek ki, 's közel a' Zantei fokhoz észak felé folytatták útjokat. Az első nagy Osztályt nyilván lehetett látni, hogy Török Zászlókkal evez, 's tsak Frégátokból, Korvettékből, és Briggekéből állott; ettől mellestleg de közel evezni láttuk az Anglus hajókat is. A' 14 hajókból álló Osztályban mind nagy hajók találtattak, de ezekről vagy semmi zászlók nem voltak kifüggesztetve, vagy legalább nem lehetett esmérni őket. —

„Mindjárt akkor az a' hír terjedett el itt Zantében, hogy Ibrahim Basa az Anglus és Fantzia Admirálisokkal tett egyezése mellett is, gyaníthatóképpen úgy magyarázván azt, hogy ő az által tsak arra

kötelezte le magát, hogy Navarinból semmi némű valóságos hadi munkára nem fog kivezni, a' mondott éjjel a' Codrington és Rigny' eltávozásokat használván, hajós sergének egy részével a' Patrászi kikötőhelybe akart evezni, melly, mint tudjuk mostanában Török erősség és kikötőhely. Hanem Adm. Codrington a' Navarinnál vigyázaton hátra hagyott Frégát által a' dolog felől tudósítván, azonnal utánna evezett a' Török hajóknak, hogy őket útjokból vissza térítse. —

„El is érte valósággal feltett czélját, mint hogy 3-dikban a' Török hajókat megfordulni 's Navarin felé vissza evezni szemléltük. Elöl a' fennemlített három vagy négy Anglus hajók jöttek, mellyek közt volt az Asia is; azután következtek a' 14, 's ezek után a' több Török hajók. Illy sorban közelítettek Navarin felé, honnét az Anglus Admirális hajó 3-dikban estvéli 6 órakor egy fordulást tevén, egy Frégáttal ismét vissza evezett ide a' Zantei öbölbe — de a' feljebb említett 50 és 14 Török hajók is hasonlóképpen megfordulván, ismét Patrás felé folytatták útjokat. Adm. Codrington pedig most is tsak egy Frégátot hagyott hátra a' Moréai part mellett annak szemmel tartására, hogy mitsoda mozdulásokat fognak továbbá a' Török hajók tenni; egyszer'smind Adm. Rignyhez is Kurirt küldött ugyan Codrington Miló szigetére annak megírásával, hogy mitsoda történetek fordultak elé az ő' Navarintól lett eltávozásától óta. —

„Végezetre tegnap, mint Oktober' 4-dikén reggel, az a' Frégát, mellyet Codrington a' Moreai partok mellett vigyázaton hagyott vala, ide Zante szigete mellé közelítván, az Anglus Admirális' hajóját bizonyos jelek által tudósította, mellyekre az is feleletet adván, magát azonnal újabb kivezéshez készítette, de a' melly tsak délelőtti 11 órakor eshetett meg az ellenkező szelek miatt. Most is két Frégát

toktól kísértetve evezett ki az Admirális úr, a' Török hajók után vévén erányzását. —

„Ugyan tegnap estve felé 5 és 9 órák között hathatós ágyúzást hallottunk ide Zantére, a' Papa' foka felől, melynek még a' füstjét is lehetett látni, tudniillik addig míg világos vólt, a' Zante mellett lévő hegyeken. Mi adott ezen ágyúzásra okot, mi erről, még eddig semmit nem tudunk. Annyit meghatározott módon tudunk, hogy tegnap estve felé a' Török hajós seregnék egy osztálya, a' Papa' fokától dél felé néhány órányira Konopolinál tartózkodott. Úgy látszik, hogy a' Codrington célzása az, hogy a' Török Flottának meg ne engedje, hogy Patrásba elevezhessen.

Spanyol Ország.

A' Frantzia Monitör ezeket jelenti Barcellonaából Október 6-dik napjáról: — „

„A' Király, minekutánna az Ebro vizén által jött volna, Tortósán által Tarragona felé folytatta útját. Tortosában és Leridában két két Osztályok várták Király ő Felségét; mindenik Osztály állott 3—3 ezer emberekből, mellyek között az egyiket Gróf d' Espanna, másikat Gen. Monet vezérlették. Ezen sergektől kísértetve folytatta a' Király a' maga útozását a' Balagueri keskeny utak felé, mellyek minden ellenséges erő által elfoglalhatatlanoknak lenni tartatnak, 's a' mellyek Insurgens Oberster Raffi-y-Vidal által valának elfoglaltatva. —

„Marqui Campo-Sagrado, ki tudta, hogy az Insurgensek olly célzással foglalták el ezen keskeny utakat, hogy a' Király tovább ne folytathassa útját, Barcellona' vidékein 1600 embereket gyűjtött vala özsze, 's ezeknek fő vezérlését Gen. Mansóra bízta vala. Az említett napon, Sept. 24-dikén estve ezen tsapat

Villa Frankától nem messze egy Insurgens seregnék előljáró tsapatjával találkozott, 's azonnal gyilkos verekedésre került köztök a' dolog. Generál Manso, ki előtt ez Insurgensek' plánuma tudva vala, 's a' ki azt is tudta, hogy a' Király' útozásának jó vagy rosz kimenetele az ő sergének Tarragonába való megérkezésétől volna felfüggesztetve, haladék nélkül több tsapatokat formált a' vezérlése alatt lévő Osztályból, mellyekkel ő ezen városra több felőlről réá ütött, 's a' Rebelliseket vissza kergette, kik között igen sokan megölettettek vagy elfogattattak. De a' dereka az Insurgens ármádának tsak ugyan körül sántzolta magát a' városnak két házai között. Mondják, hogy Insurgens Generális Morato, ki ezen Bandát Villa Franka városában vezérlette, ezen verekedésben elesett volna, hanem mások azt mondják, hogy a' Királyhoz menvén kegyelmet kért bűnös fejének. —

„Gen. Mansó abba hagyván Villa Frankánál az Insurgensekkel való bajlódást, Tarragona felé folytatta útját, 's őket a' háta' megett hagyta. Tudtára esvén a' Balagueri völgyben vezérkedő Insurgens Generálisnak Raffi-y-Vidalnak, hogy az Insurgensek Villa Frankában megverettettek, 's látván hogy e'képpen Gróf d' Espanna és Monet által elől-hátul megtámogatással fenyegettetik, tanátsosnak találta a' Balagueri keskeny utakat oda hagyni, 's magát Reus városába visszavonni. —

„E' szerént az általmenetel a' Király előtt Sept. 27-dikén estve már szabaddá lett vala: mindazáltal Király ő Felsége az éjjeli útozást részint az Országutaknak veszedelmessége miatt, részint pedig azért is, hogy illy nagy számú kíséretet ezen keskeny utakon magával nem vihetne, bátorságosnak nem tartván, jónak találta azon éjjel Cambrils nevű kis faluban meghálni. Innét Sept. 28-dikán bément Király

ő Felsége Tarragonába, onnét kiadta az Amnestiát illető, már tudva lévő végzést. —

„Insurgens vezér Reffi-y-Vidal, kiről most irók, hogy Reus városába visszavonta magát, használni kívánta ezen Amnestiát, 's azonnal bémutatta magát a' Királynál: de az ő sergei még ekkor megmaradtak a' Manresai Junta' hűségében 's vezérléseket Vidál helyett a' híres (Páter) P u g n á l vette által.

„Sept. 29-dikén estve, midőn az Amnestia' ideje eltelt, kiindultak Tarragonából az ott össze gyülekezett sergek, 's Reus felé közelgettek. Ezen expeditziót, mint fő vezér Gróf d' Espanna kommandírozta; alatta vezérkedtek Monnet, Mansó, Karatala, és Torres Generálisok. Sept. 30-dikán körül vette a' nevezett fő vezér Reus városát, 's azt, szörnyű véres verekedés után elfoglalta. —

„A' B a r c e l l o n a i Püspök egy Kir. Végzés által, melly szerént minden Kataloniai Érsekek és Püspökök meghívattak a' Tarragonába való menetelre, oda már útnak indult. A' Királyt, mint mondják Oktober' vége felé egész familiájával együtt, Barcelonába várták, és hogy az eddig ezen fő városban őrizeten állott Frantzia sergek ezen időben a' várost elhagyván, tsak a' várban maradnak-meg őrizeten. —

„Ezen pillanatban, délelőtti 11 órakor esik értésünkre, hogy 6000 emberek a' Gróf d' Espana vezérlése alatt Molins-del-Reyhez megérkeztek, mellyek Geronának az Insurgensektől való feloldozására mentek: hanem mások azt erőssítik, hogy d' Espanna, se Gerona se Manresa ellen nem fog addig semmi nevezetes próbát tenni, míg több sereg nem érkezik hozzá. —

„Éppen most veszünk Manresából egy levelet, melyben a' felől tudósítatunk, hogy ott legnagyobb fejetlenségre került a' do-

log, 's hogy a' Juntának minden tagjai, azt halván, hogy Carragol oda fog menni, magokat, a' hadakozásnak folytatására határozták. De későbbre azt is olvastuk már, hogy Carragolt kivévén, az egész Junta feladta magát. —

Francia Ország.

A' Frantzia Ujságokban sok rettentőségekről tétetik emlékezet, mellyeket Okt. 3-kán és 4-kén Savonnières körül (a' Maas' Depártamentjében, egy kegyetlen farkas követett-el. Okt. 3-dikán reggel Girouet nevű úrnak udvarára bémenvén, egy lovat, melly ott füvelt; rettentő módon össze martzongolt. — 10 óra tájban Chouville nevű faluba érkezvén, 's ott Leklerk urral szembe találkozván, őtet kegyetlenül össze mardosta. A' falun kívül egy aszszony emberre rohant, de a' ki olly bátran viselte magát, hogy kövekkel elkergette magától a' vad állatot. — 4 órakor egy gyermeket Ernakourtnál magánosan találván, azt össze martzongolta, 's ha szerentsére egy ember oda nem érkezett volna, megölte volna. Estvéli 8 óra tájban Gimekourt nevű faluban Vannet nevű aszszonyember holdvilágnál fondogálván, rá rohant ezen farkas 's a' homlokáról egy darab bőrt leszakasztott, 's más nagy sebeket is ejtett rajta, míg segítségére nem érkeztek. Ezen háznak szomszédságában egy 8 esztendőös léánykát előltalván, a' fejénél fogva 10 vagy 12 ölnyire hurtzolta, míg végre ugyan Vannetné, ki ezen farkason már elébb is győzedelmeskedett vala, egy vas lapáttal segítségére érkezvén, a' gyermeket kivette a' farkas' szájából. Oktob. 4-dikén ugyan ezen farkas Savonnièresbe reggeli 4 órakor bémenvén 4 lovat, 3 szamarat, 1 tehenet, 3 juhót, 's egyebet, egy szóval 70 darab barmot mardosott-meg. Végre egy ifjú Conscriptus katona lőtte agyon. Savonnièresben

egyebek között két, egy 17 és egy 18 esztendő, hajadonokat úgy össze martzongolt, hogy esmerhetetlenekké tette őket. A' megmartzongoltatott emberekre nézve az a' jó reménség táplálja az Orvosokat, hogy az állat nem lett volna valósággal dühös.

A m é r i k a.

Karthagenából Aug. 19-dikén 's Bogotából Jul. 18-kán indultak a' Londonba megérkezett legújabb levelek. Bolívar ekkor folytatta útját ezen utolsó város felé a' Magdalena vizén. Bogotában nagyon magára vonta a' közönséges figyelmet annak megértése, hogy Bolívar jó nagy számú sereggel közelget arra felé. Guayaquillben még tartanak a' nyughatatlankodások; azon tisztviselők, kik Bogotából nevezettek vagy küldettek oda, nem esmértetnek meg. Rövid szókkal ott, 's általjában a' több Kolumbiai déli tartományokban is folyvást tart a' fejetlenség. Tsaknem kétségen kívül helyhez tetett dolog, hogy Bolívar Diktátorságot fog felvenni, hogy a' fejetlenségnek véget vethessen. Egy Karthagénai tudósító illy szavakkal emlékezik ezen dolgokról: — „

„Bolívár Tanbakóbol már tovább indult Bogota felé. Úgy látszik, hogy Santandernek, az ő antagonistájának, az ő odaérkezése előtt el kell onnét távozni, ha személyes bátorságba akar maradni, mint hogy Bolívar eltökéllette magában, hogy legkeményebben bánnyék véle. Mint mondják az Országlószék, által fog Bogotából Okannába tétettetni, hova Bolívar közönséges Congresszust akar össze hívni. Ő már egészen Diktátori hangot vett fel, 's hatalmának fenntartathatására három armádákat állit lábra. Akár ki mit beszélljen a' szabadságról, mi valóban elmondhatjuk azt, hogy Kolumbiában még néhány századokkal van hátra a' szabadság-

hoz való értés, hogy annak az emberek hasznát vehessék. Rajtunk tsak egy nagy embernek karjai segíthetnek, millyen Bolívar: Minket tsak ő oltalmazhat meg a' mi egyenetlenkedéseinknek rosz következéseitől.

A' mi Brasiliát és Buenos - Ayrest illeti, ezekre nézve azt olvassuk a' Londoni levelekben, hogy a' Börsén olly hirteljesen Oktob. 13-dikán, hogy a' békesség helyreállitathatásának megpróbálására Lord Strangfordot fogja az Anglus Országlószék oda küldeni.

Ú j a b b T u d ó s í t á s o k.

A' Frantzia Gazette ezeket jelenti Madridbol Oktob. 13-dikáról: — „

„A' Királyné Novemb. eleje felé fog útnak indulni. Útját Valenczia felé veszi, hol a' Királlyal össze fognak találkozni, 's onnét Barcellonába mennek, 's ott egy darabig tartózkodni fognak. Mint halljuk, azután Spanyol Ország' északi tartományaiban egy utat fognak tenni ó Felsőgek; ezeknek nevezetesebb részeitet befognak járni. Madridban elfogtak egy igen gazdag Liferánst, ki a' maga fennrepdeső gondolkozásáról esméretes; azzal vádolják, hogy a' Rebelliseket summákkal segítette. Katalóniából semmi bizonyos történetekről nem tudósittatunk. Halljuk, hogy az Insurgensek a' hegyek közzé kezdik vonni magokat. A' Valencziai Fő Kapitány széllyel kergette azon Insurgens Bandákat, mellyek ezen tartományt nyughatatlankodtatták. —

Ugyan ezen Gazette illy tudósítást vett Bayonnéból rendkívülvaló alkalmatosságon: — „

„Az Agraviadosoknak vezérjeik folyvást megadják magokat a' Királynak. Minden felé Kurírok és harangok' zúgása által jelentetik ezen örvendetes hir. E' sze-

rént elvégződöttnek tarthatjuk a' Kataloniai revolúziót. —

Reushoz folyvást érkeznek vissza az Insurgensek, 's leteszik fegyvereiket. Előbb 400-zan érkeztek-meg; azután érkeztek többek is. Hanem Pater Pugnall minden felé Kurírokat küldött azon sergekhez, mellyeket a' Király' hűségére való visszaállásra hajlandóknak lenni hallott, olly izenettel, hogy ne higgyék a' Királynak Tarragonába lett megérkezését, és hogy az Insurgensek' segítségére minden órán 15 ezer embervk érkeztek meg Aragonából; 's hogy az ő tsalfa mestersége nem is lett volna egészen sikertelen.

Nagy Britania.

Ismét egy igen nevezetes Ököl-verekezés adta magát elé, a' melly Londontól 16 mértföldnyire történt. Dick-Curtis, a' leghíresebb Anglus Buxer, és Tisdale Jack, voltak a' bajnokok. Ezen utolsó az, ki már a' Spafieldi Szabómesternek Catesnek egy oldalbordáját az ökölivel ketté törte, Norwichi Coxnak a' koponyáját bétörte, 's Harry nevű lakosnak bőrét igen példás módon megpallérozta. Ez a' mostani ökölviadal azon kezdődött, hogy Curtis a' maga bajvívó társát úgy szemközt tsapta, hogy egy szeme kiesvén, azzal többé semmit se látott; Tisdale az ő bajnok társa pedig azzal visszazonozta ezen nagy tsapást, hogy Curtisnak orrát össze törte az első tsapással. Öt menések voltak határozatva, mellyek alatt elég vért látott folyni, a' ki abban gyönyörködött. Nem egyszer történt, hogy a' győzedelmeshez oda kiáltott a' közönség, hogy ne ölje-meg egészen a' társát. Sok nézők olly nagy lágymelegséggel viseltettek, hogy megszámlálták az ütések, mellyeket a' viaskodók egyik a' másikon ejtettek. Hogy mellyik fog győzedelmeskedni, sokáig nem lehetett hozzá vetni; végre

egy óra mulva Curtis lett a' győzedelmes, de a' melly sok vetélkedés után határozatott-meg.

China.

Itt ilyen Császári Parantsolat hirdettettki: — „

„Wan, a' Cantoni Vámok' Császári Biztosa, ki egyszersmind Lovas katonatiszt és General-Adjutáns, ki már 3 rang-gráditsonon lépett fel-felé, 's 17-szer neveztetett tisztelettel 's a' többi. Úgy látszik, hogy az idegen országi emberek régebben tsak valami tiszser jöttek esztendőnként Cantonba és Makaóba; akkor tehát pontosan szemmel lehetett tartani őket, hogy a' vám-fizetésben valami tsint ne tegyenek: most ellenben úgy esik értesemre, hogy az idegenek paszszust vesznek a' Cantonban való ideoda útozásra, és olly sokszor és olly sokan, hogy az egyiknek lába' nagy uja a' másiknak sarkát éri. —

„Ezen dolog először sok haszontalan fáradságot okoz a' tisztviselőknak, de másodszor arra is alkalmatosságot szolgáltat, hogy a' vámfizetés' dolgában elkerülhetetlenül tsalás történhessen: erre nézve ők, ha igen fontos okok kívánják, ennekutánna is kaphatnak paszszust; de nem úgy, mint eddig, hogy szabadon jöhessenek 's mehessenek, mint eddig. Ezen parantsolat ne nézettessék úgy, mint tsupa formálítás. Féljetekek ettől. E' különös parantsolat. Költ Yaoukwaniban; 7 esztendő, a' Hóld, 10 Nap (Februárius 5 dike 1827).

Bécs.

Ma illy Czikkely találtatik az Austriai Beobachterben: — „

„Legnagyobb bánkodással tellyesitjük ezen szomorú kötelességet, hogy ezen Ujság' kiadójának (Nyomtatójának) privilegiált Könyvnyomtatónak, Betüöntőnek, 's a' Waltersdorfi Cs. K. papíros-fabriká' bir-

tokosának, Strausz Antal Úrnak, rövid ideig tartott betegeskedése után, e' hónap' 24-dikén reggel történt halálát jelentjük. A' mit a' bődögült különösen a' Nyomtatói munkában tett, nem tsak az ő hazájában, hanem külső országokon is, mellyek az ő érdemeit betsülni tudták, esmeretes. Egyenesség, az ő mestersége tökéletesítésére szolgáló buzgó munkáság, voltak az ő Karakterének szembe-tünőbb vonásai. Férjének foglalatosságait, hátra hagyott Hitvese folytatja, ki is magát, sok jó akarójinak barátságába illendően ajánlja.“

*A' pénzfolyamat Október' 25-dikén;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 91 15/16
Az 1820-béli sorsosok, — —
Az 1821-béli hasonlók, 118
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 3/4 for. keltek, mind C. ben.
A' Bankó Aktziák keltek 1087 1/2 forinton.
Conv. Pénzben.

Magyar Ország.

Nádorispány Ő Cs. Fő Herczagsége Fiuméből ezen Oktober' 5-dikén Hitvesének társaságában útját Triestbe vévén, és ott két napokat töltvén, figyelmét a' dolgoknak közönséges, 's legkülönösebben a' tudományoknak 's kereskedésnek folyamatra fordította. A' Kormányozónak Herczeg Portia Alphonsnak, 's a' Kommandírozó Generálisnak Richter úrnak, 's több más katonai és polgári rendből való Tisztikaroknak azon megtiszteltetéshez vala szerentséjek, hogy Ő Cs. Fő Herczagsége őket asztalához méltoztatta. A' népnek örvendezése, különösen kimutatta ma-

gát a' szépen megvilágosított theatromon azon egyesült örömezésnek több féle nyilatkoztatásai által, mellyet Triestnek lakosai a' Felséges Császári Ház' tagjai eránt mindenkor bizonyítani szoktak.

A' Fő méltóságú Útasok e' hónap' 13-dikán érkezvén Zágrábra, 14-dikét ott töltötték, 's 15-dikben All-Csúth felé tovább indultak, hova 18-dikban kívánt jó egészségben megérkezvén, onnét a' Cs. Fő Herczegné 's a' kis Fő Herczegek, a' következett napon Budára meg érkeztek, hova Ő Cs. Fő Herczagsége a' Nádorispány, 21-dikben váratott.

Pestről így írtak Okt. 20-dik napján:

A' Pesti piacon különösnek tapasztaljuk, hogy midőn a' gabona ára szokatlanul nagyra emelkedett, a' baromfi megoltsódott; ugyan is szép ifju pár pulykát lehet venni 32—35 garason; egy pár ludat 26—30 garason, derék pár kappant 14 garason, és sütni való tsirkéket 8—10 garason.

J e l e n t é s.

Hartleben Adolf, Könyvárosnál Pesten, a' Váczi utzában a' Hét Választó Fejedelem nevű Vendégfogadó' irányában a' jövő Leopoldi-Pesti-Vásárra tökéletesen el fog készülni:

Német-Magyar, és Magyar-Német Szókönyv.

A' többek között Holtzmann, Scheller, Páriz-Pápai és Márton után dolgozva, mind a' két Nemzet' hasznára kiadatott. Két Kötet, nagy medián 8-ad rétbén, száz árkusra terjed. Pesten, 1827. kötetlen 5 forint, 30 kr., keménykötésben 6 for. ezüst pénzben.